GENERALINIO ADVOKATO
PAOLO MENGOZZI IŠVADA,
pateikta 2016 m. rugsėjo 22 d.[1]

Sujungtos bylos C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P

Maxcom Ltd (C-248/15 P),
Europos Komisija (C-254/15 P),
Europos Sąjungos Taryba (C-260/15 P)
prieš

City Cycle Industries

„Apeliacinis skundas — Prekybos politika — Dempingas — Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 501/2013 — Dviračių, siunčiamų, be kita ko, iš Šri Lankos, importas — Galutinio antidempingo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračių importui, taikymo išplėtimas jų importui iš Šri Lankos — Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 — 13 ir 18 straipsniai — Vengimas — Dalies tiriamų gamintojų ir (arba) eksportuotojų nebendradarbiavimas — Vengimo įrodymai — Nuoseklūs įrodymai — Motyvavimo stoka“

1. Ši išvada susijusi su trimis apeliaciniais skundais, kuriais *Maxcom Ltd*, Europos Komisija ir Europos Sąjungos Taryba prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2015 m. kovo 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *City Cycle Industries / Taryba*[2] (toliau – skundžiamas sprendimas); juo jis panaikino Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 501/2013[3] (toliau – ginčijamas reglamentas), kiek jis susijęs su ieškove Bendrajame Teisme – bendrove *City Cycle Industries* (toliau – *City Cycle*), 1 straipsnio 1 ir 3 dalis.

2. Šią išvadą teikiu lygiagrečiai savo išvadai bylose *Maxcom / Chin Haur Indonesia* (C-247/15 P), *Komisija / Chin Haur Indonesia* (C-253/15) ir *Taryba / Chin Haur Indonesia* (C-259/15 P) (toliau – išvada bylose *Chin Haur*), kurios susijusios su trimis tų pačių ieškovių apeliaciniais skundais dėl Bendrojo Teismo sprendimo *Chin Haur Indonesia / Taryba*[4], kurį jis paskelbė tą pačią dieną kaip ir skundžiamą sprendimą ir kuris susijęs su tuo pačiu ginčijamu reglamentu. Tuose trijuose apeliaciniuose skunduose keliami analogiški klausimai kaip ir šiose bylose[5].

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — T-413/13, EU:T:2015:164.

3 — 2013 m. gegužės 29 d. Reglamentas, kuriuo Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatyto galutinio antidempingo muito taikymas išplečiamas importuojamiems dviračiams, siunčiamiems iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso ir deklaruojamiems arba nedeklaruojamiems kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės (OL L 153, 2013, p. 1).

4 — T-412/13, EU:T:2015:163.

5 — Glaustumo sumetimais šioje išvadoje kelis kartus nurodysiu išsamesnę analizę, kurią atlikau išvadoje bylose *Chin Haur*.

3. Iš esmės visose šiose bylose Teisingumo Teismui suteikiama proga patikslinti reikalavimus, susijusius su įrodymais, kuriuos turi pateikti Komisija ir Taryba (toliau kartu – institucijos), kad įrodytų vengimą, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 (toliau – Pagrindinis reglamentas)[6] 13 straipsnyje, kai per vengimo tyrimą nebendradarbiavo suinteresuotųjų gamintojų ir (arba) importuotojų dalis.

I – **Teisinis pagrindas**

4. Teisinis pagrindas išsamiau išdėstytas mano išvados bylose *Chin Haur* 5–10 punktuose. Kiek to reikia šioje byloje, primenu, kad pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnį institucijoms tam tikromis sąlygomis leidžiama išplėsti antidempingo muitų, kuriuos jos nustatė trečiosios šalies kilmės produkto importui, taikymą panašių produktų, kilusių, be kita ko, iš kitos trečiosios šalies, importui, siekiant neleisti išvengti pradinių antidempingo priemonių taikymo.

5. Iš Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje pateiktos vengimo sąvokos apibrėžties matyti, kad, siekiant nustatyti vengimą, turi būti įvykdytos keturios sąlygos: i) turi pasikeisti nagrinėjamos trečiosios šalies ir Sąjungos tarpusavio prekybos pobūdis; ii) šį pokytį turi lemti veiksmai, procesas ar veikla, kuriai nėra jokio kito motyvo ar pateisinimo, išskyrus pradinio antidempingo muito nustatymą; iii) turi būti žalos buvimo įrodymų; ir iv) turi būti dempingo buvimo įrodymų. Šiose bylose ginčijamas tik antrasis iš šių vengimą sudarančių požymių[7].

6. Taip pat reikia pažymėti, kad pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį per vengimo tyrimą tiriamos trečiosios šalies kilmės produkto gamintojui ir (arba) eksportuotojui gali būti atskirai pritaikyta kovojant su vengimu nustatytų muitų išimtis, jeigu jis per nustatytus terminus pateikia tinkamais įrodymais pagrįstą prašymą netaikyti priemonių, o jeigu vengimo veiksmai vyksta ne Sąjungoje, kai yra tenkinamos dvi sąlygos: pirma, jeigu gamintojas ir (arba) eksportuotojas įrodo, kad nėra susijęs su gamintoju, kuriam taikomos priemonės, ir, antra, jeigu konstatuota, kad šis gamintojas nedalyvauja vengimo veiksmuose.

7. Galiausiai pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnio „Nebendradarbiavimas“ 1 ir 6 dalis, pirma, „[t]ais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar <…> nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais“ ir, antra, „jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai“.

6 — 2009 m. lapkričio 30 d. Reglamentas dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymai OL L 7, 2010, p. 22 ir OL L 219, 2015, p. 20) su pakeitimais, padarytais 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2012 (OL L 237, 2012, p. 1).

7 — Iš tiesų šioje byloje tai, kad yra kiti trys požymiai, galutinai konstatuota skundžiamame sprendime ir šiose bylose tai neginčijama.

II – **Bylų aplinkybės ir ginčijamas reglamentas**

8. Bylų aplinkybės išsamiai nurodytos skundžiamo sprendimo 1–28 punktuose, į kuriuos darau nuorodą. Kiek to reikia šioje byloje, tik priminsiu, kad 2012 m. Komisija reglamentu [8] pradėjo tyrimą dėl galimo Reglamente Nr. 990/2011 [9] nustatytų antidempingo priemonių vengimo importuojant dviračius, siunčiamus, be kita ko, iš Šri Lankos.

9. Atliekant šį tyrimą *City Cycle* pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį pateikė prašymą netaikyti priemonių. Komisija nuvyko patikrinti *City Cycle* patalpų Šri Lankoje ir galiausiai atmetė jos prašymą netaikyti priemonių [10].

10. 2013 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

11. Šio reglamento 35–42 konstatuojamosiose dalyse Taryba pirmiausia pažymėjo, kad keturios Šri Lankos bendrovės, kurioms tenka 69 % viso importo iš Šri Lankos į Sąjungą, per ataskaitinį laikotarpį pateikė prašymą netaikyti priemonių pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį. Viena iš šių bendrovių nutraukė dviračių gamybą Šri Lankoje ir atsiėmė prašymą netaikyti priemonių. Kitos dvi bendrovės, tarp jų – *City Cycle*, tinkamai nebendradarbiavo. Todėl į jų pateiktus duomenis nebuvo atsižvelgta ir su jomis susijusios išvados pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnį buvo pagrįstos turimais duomenimis.

12. Tada Taryba konstatavo, kad pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį yra įvykdytos visos sąlygos vengimui konstatuoti [11].

13. Konkrečiai kalbant apie vengimo veiksmus Šri Lankoje, pažymėtina, kad Taryba pirmiausia nagrinėjo perkrovimo operacijų vykdymą. Šiuo klausimu ginčijamo reglamento 77–79 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(77) Pradžioje [iš pradžių] bendradarbiavusių Šri Lankos bendrovių eksportas sudarė 69 % viso Šri Lankos eksporto į Sąjungą per [ataskaitinį laikotarpį]. Atlikus tyrimą nustatyta, kad trys iš šešių pradžioje [iš pradžių] bendradarbiavusių bendrovių perkrovos nevykdė. Kalbant apie likusį eksportą į Sąjungą, kaip nurodyta 35–42 konstatuojamosiose dalyse, bendradarbiaujama nebuvo.

(78) Todėl, atsižvelgiant į 58 konstatuojamojoje dalyje nustatytą pasikeitusį Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdį, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, ir tai, kad ne visi Šri Lankos gamintojai ir (arba) eksportuotojai pranešė apie save ir bendradarbiavo, galima daryti išvadą, kad šių gamintojų ir (arba) eksportuotojų eksportas gali būti laikomas perkrova.

(79) Todėl patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Šri Lankoje.“

14. Vėliau Taryba nurodė, kad surinkimo operacijų vykdymas, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalį, Šri Lankoje nebuvo įrodytas [12].

8 — 2012 m. rugsėjo 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 875/2012, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Tarybos įgyvendinimo reglamentu Nr. 990/2011 importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams, vengimo importuojant iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso siunčiamus dviračius, deklaruojamus kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės arba ne, ir įpareigojama registruoti tokius importuojamus produktus (OL L 258, 2012, p. 21).

9 — 2011 m. spalio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 990/2011 kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 261, 2011, p. 2). Dėl nuorodų į ankstesnius reglamentus žr. skundžiamo sprendimo 2–6 punktus.

10 — Šiuo klausimu išsamiau žr. skundžiamo sprendimo 8–18 punktus.

11 — Atitinkamai žr. ginčijamo reglamento 45–58 ir 77–79 konstatuojamąsias dalis bei 92 konstatuojamąją dalį (dėl priežasčių ar pateisinančių ekonominių aplinkybių nebuvimo, išskyrus nagrinėjamajam produktui taikomų priemonių vengimą), 93–96 konstatuojamąsias dalis (dėl šių priemonių taisomojo poveikio mažinimo) ir 107–110 konstatuojamąsias dalis (dėl dempingo pagal anksčiau nagrinėjamam produktui nustatytą normaliąją vertę).

12 — Žr. ginčijamo reglamento 80–82 konstatuojamąsias dalis.

15. Šiomis aplinkybėmis Taryba, pirma, padarė išvadą, kad vykdant perkrovimo operacijas Šri Lankoje buvo vengiama antidempingo muitų, ir išplėtė Įgyvendinimo reglamente Nr. 990/2011 numatyto galutinio antidempingo muito taikymą iš Šri Lankos siunčiamų dviračių importui [13]; antra, atsisakė taikyti išimtį, kaip tai nurodyta Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje, dviem nebendradarbiavusioms bendrovėms, viena iš jų buvo *City Cycle* [14].

III – **Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas**

16. 2013 m. rugpjūčio 9 d. *City Cycle* pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme, juo prašė panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis.

17. 2013 m. spalio 8 d. Bendrasis Teismas patenkino *City Cycle* prašymą nagrinėti bylą taikant pagreitintą procedūrą [15].

18. Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas 2013 m. lapkričio 11 d. nutartimi patenkino Komisijos prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. Tačiau Komisijai nebuvo leista pateikti įstojimo į bylą paaiškinimo [16]. 2014 m. birželio 25 d. bylai pritaikius pagreitintą procedūrą, Komisija pateikė prašymą leisti jai pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą kaip proceso organizavimo priemonę [17]. Šį prašymą Bendrasis Teismas atmetė.

19. *Maxcom* buvo leista įstoti į bylą 2014 m. liepos 16 d. nutartimi.

20. Ieškiniui pagrįsti *City Cycle* pateikė penkis pagrindus. Pirmasis pagrindas buvo susijęs su Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir 18 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Pirmoje šio pagrindo dalyje *City Cycle* ginčijo Tarybos išvadą dėl prekybos pobūdžio pasikeitimo. Antroje šio pagrindo dalyje *City Cycle* ginčijo Tarybos išvadą, padarytą, be kita ko, ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje, dėl perkrovimo operacijų vykdymo [18].

21. Per posėdį Komisija ginčijo viso ieškinio priimtinumą, teigdama, kad *City Cycle* yra ne Šri Lankos gamintoja ir (arba) eksportuotoja, o tiesiog vietos tiekėja, veikianti Kinijos įmonės naudai.

22. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė pirmojo pagrindo pirmą dalį ir visus kitus pagrindus kaip nepagrįstus. Tačiau jis pripažino pagrįsta pirmojo pagrindo antrą dalį, be kita ko, pirmąjį jos kaltinimą, susijusį su vertinimo klaida ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje.

23. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 82–97 punktuose pirmiausia analizavo *City Cycle* per tyrimą pateiktą informaciją. Atlikęs šią analizę Bendrasis Teismas konstatavo, jog ši informacija neleido įrodyti, kad *City Cycle* tikrai buvo eksportuotoja iš Šri Lankos ar kad tenkino Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus.

13 — Žr. ginčijamo reglamento 115–117 konstatuojamąsias dalis ir 1 straipsnio 1 ir 3 dalis.

14 — Žr. ginčijamo reglamento 126 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnio 1 dalį.

15 — Žr. Bendrojo Teismo procedūros reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą šiame teisme, 76a straipsnį.

16 — Šis sprendimas buvo priimtas pagal Bendrojo Teismo reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą šiame teisme, 76a straipsnio antrą pastraipą.

17 — Pagal Bendrojo Teismo reglamento, galiojusio nagrinėjant bylą šiame teisme, 76 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, jeigu bylai taikoma pagreitinta procedūra, įstojusi į bylą šalis negali pateikti įstojimo į bylą paaiškinimo, nebent Bendrasis Teismas jai tai leidžia, taikydamas proceso organizavimo priemones, nustatytas pagal šio reglamento 64 straipsnį. Komisijos prašymas buvo grindžiamas šia nuostata.

18 — Antrasis pagrindas buvo susijęs su Pagrindinio reglamento 18 straipsnio, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu. Jis buvo susijęs su Tarybos išvada dėl *City Cycle* nebendradarbiavimo. Trečiasis pagrindas buvo susijęs su rūpestingumo, gero administravimo principų, taip pat Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalies ir *City Cycle* teisės į gynybą pažeidimu. Juo siekta įrodyti, kad Taryba, pirma, tinkamai nepranešė apie tai, kad nori atmesti *City Cycle* prašymą netaikyti priemonių, ir, antra, nesuteikė *City Cycle* galimybės susipažinti su visa bylos medžiaga. Ketvirtasis pagrindas buvo susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu. Penktasis pagrindas buvo susijęs su Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir vienodo požiūrio principo pažeidimu ir Tarybos išvada dėl dempingo buvimo.

24. Antra, skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog vis dėlto Taryba neturėjo jokių duomenų, kuriais remdamasi ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje būtų galėjusi daryti aiškią išvadą, kad *City Cycle* vykdė perkrovimo operacijas.

25. Trečia, skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog, žinoma, negalima atmesti, kad, be visų veiksmų, proceso ar veiklos, kurie neturi jokio kito pakankamo motyvo ar ekonominio pagrindo, išskyrus pradinio antidempingo muito nustatymą, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, *City Cycle* vykdė perkrovimo operacijas. Tačiau, kaip nurodė Bendrasis Teismas, tai, kad ji negalėjo įrodyti, kad tikrai yra Šri Lankos kilmės gamintoja arba kad atitinka Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies kriterijus, neleido Tarybai daryti pagrindinės išvados, jog *City Cycle* vykdo perkrovimo operacijas, nes tokia galimybė nenumatyta nei Pagrindiniame reglamente, nei teismo praktikoje.

26. Taigi Bendrasis Teismas konstatavo, kad pirmojo pagrindo antros dalies pirmą kaltinimą reikia pripažinti pagrįstu, nesant reikalo nagrinėti kitų trijų *City Cycle* kaltinimų, pateiktų toje pačioje pirmojo pagrindo dalyje. Todėl Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis [19].

IV – **Šalių reikalavimai**

27. Savo apeliaciniais skundais *Maxcom*, Komisija ir Taryba prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti ieškinį pirmojoje instancijoje ir priteisti iš *City Cycle* bylinėjimosi išlaidas. Subsidiariai Komisija ir Taryba prašo grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų abiejose instancijose nagrinėjimą.

28. *City Cycle* prašo Teisingumo Teismo visiškai atmesti apeliacinius skundus dėl skundžiamo sprendimo ir priteisti iš *Maxcom*, Komisijos ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas. Subsidiariai, jeigu Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą, *City Cycle* prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl jos ieškinio pirmojoje instancijoje, pripažinti pagrįstais Bendrajame Teisme pateikto pirmojo pagrindo antroje dalyje iškeltus likusius tris kaltinimus ir iš dalies panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalis, kiek šiomis nuostatomis Kinijos kilmės dviračių importui nustatyto antidempingo muito taikymas išplečiamas *City Cycle* ir atmetamas šios bendrovės prašymas netaikyti priemonių.

V – **Analizė**

29. *Maxcom* dėl skundžiamo sprendimo pateikia du pagrindus, pirmą iš jų – kaip pagrindinį, o antrą – subsidiariai, Komisija pateikia keturis pagrindus, o Taryba – du. Trijuose apeliaciniuose skunduose pateikti pagrindai beveik sutampa ir juos galima iš esmės suskirstyti į keturias grupes.

19 — Žr. skundžiamo sprendimo 100 ir 185 punktus.

30. Pirma, Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, atsisakęs savo iniciatyva įvertinti *City Cycle* ieškinio nepriimtinumą [20]. Antra, *Maxcom*, Komisija ir Taryba tvirtina, kad Bendrasis Teismas, taikydamas Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį, padarė įvairių teisės klaidų [21]. Trečia, Komisija ir Taryba teigia, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas ir jo motyvai prieštaringi; tomis pačiomis aplinkybėmis Taryba dar nurodo, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes [22]. Ketvirta, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos procesines teises [23].

31. Komisijos apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas, susijęs su jos procesinių teisių pažeidimu, ir faktiniu, ir teisiniu požiūriais sutampa su šios institucijos trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu byloje *Komisija / Chin Haur Indonesia* (C-253/15 P), kurioje išvadą teikiu lygiagrečiai šioje byloje teikiamai išvadai. Šiomis aplinkybėmis nurodau, kad Komisijos argumentai ir priežastys, dėl kurių manau, kad šį pagrindą reikia atmesti, pateiktos mano išvados bylose *Chin Haur* 102–111 punktuose.

A – *Dėl byloje C-254/15 P pateikto Komisijos apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, susijusio su Bendrojo Teismo klaida, padaryta „ex officio“ neišnagrinėjus „City Cycle“ ieškinio priimtinumo*

1. Šalių argumentai

32. Komisija ginčija skundžiamo sprendimo 42–44 punktuose esančią analizę, kuria Bendrasis Teismas atmetė jos per posėdį iškeltą *City Cycle* ieškinio nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą. Komisija visų pirma kaltina Bendrąjį Teismą padarius teisės klaidą, nes jis atsisakė savo iniciatyva vertinti šio ieškinio priimtinumą.

33. Pirma, kaip nurodo Komisija, Bendrojo Teismo sprendimas nenagrinėti ieškinio priimtinumo prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai, pagal kurią nepriimtinumo klausimą turi savo iniciatyva iškelti Sąjungos teismas. Antra, tai, kad Komisija galėjo iškelti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą tik per posėdį, nulėmė Bendrojo Teismo sprendimas neleisti jai pateikti įstojimo į bylą paaiškinimo. Trečia, Komisija tvirtina, jog bylos medžiagoje buvo pakankamai informacijos, leidžiančios įrodyti, kad dėl *City Cycle* ieškinio priimtinumo buvo daromos ne vien prielaidos, o keliamos didelės abejonės. Be to, pats Bendrasis Teismas konstatavo, jog *City Cycle* neįrodė, kad yra dviračių gamintoja ar eksportuotoja.

34. *City Cycle* nesutinka su Komisijos argumentais.

2. Vertinimas

35. Skundžiamo sprendimo 41–45 punktuose Bendrasis Teismas atmetė Komisijos per posėdį iškeltą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą. Bendrasis Teismas pirmiausia pažymėjo, kad jeigu Taryba nepateikė nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, pagal teismo praktiką Komisija, kaip įstojusi į bylą šalis, neturi teisės pateikti šio prieštaravimo. Paskui Bendrasis Teismas konstatavo, kad per posėdį Komisija bet kuriuo atveju darė tik prielaidas, ir tai labai vėlyvu teismo proceso etapu, nepateikdama naujų įrodymų savo kaltinimui, susijusiam su ieškinio nepriimtinumu, pagrįsti.

20 — Komisijos apeliacinio skundo byloje C-254/15 P pirmasis pagrindas.

21 — *Maxcom* apeliacinio skundo byloje C-248/15 P pirmasis ir antrasis pagrindai, Komisijos apeliacinio skundo byloje C-254/15 P antrasis pagrindas ir Tarybos apeliacinio skundo byloje C-260/15 P pirmasis pagrindas.

22 — Komisijos apeliacinio skundo byloje C-254/15 P trečiasis pagrindas ir Tarybos apeliacinio skundo byloje C-260/15 P antrasis pagrindas.

23 — Komisijos apeliacinio skundo byloje C-254/15 P ketvirtasis pagrindas.

36. Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką įstojusi į bylą šalis neturi teisės pateikti nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, jeigu jis nebuvo nurodytas atsakovės reikalavimuose [24], todėl Sąjungos teismas neprivalo nagrinėti šio prieštaravimo.

37. Tačiau ieškinio dėl panaikinimo nepriimtinumas dėl ieškovo teisės pareikšti ieškinį neturėjimo yra viešosios tvarkos pagrindas [25], kurį savo iniciatyva turi iškelti Sąjungos teismas [26].

38. Šioje byloje reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, Bendrasis Teismas nagrinėjo ieškinio priimtinumą atsižvelgdamas į Komisijos per posėdį pateiktus argumentus. Skundžiamo sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad šie argumentai dėl *City Cycle* ir vienos Kinijos įmonės tarpusavio santykių, kuriuos ginčijo Komisija, nebuvo patvirtinti naujais įrodymais, kuriais remiantis būtų galima kvestionuoti *City Cycle* pareikšto ieškinio priimtinumą.

39. Bet kuriuo atveju, kaip pabrėžia *City Cycle*, ji dalyvavo nagrinėjamame vengimo priemonių tyrime, yra atskirai paminėta ginčijamame reglamente kaip Šri Lankos kilmės dviračių eksportuotoja į Sąjungą ir pati atsisakė bendradarbiauti dėl įgyvendinimo reglamente numatyto atleidimo nuo muitų. Šiomis aplinkybėmis laikausi nuomonės, jog nekvestionuotina, kad ginčijamas reglamentas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su *City Cycle* [27].

40. Remiantis tuo darytina išvada, jog Komisija negali teigti, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai atmetė jos per posėdį iškeltą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą. Todėl, mano nuomone, šios institucijos byloje C-254/15 P pateiktą pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

B – *Dėl pagrindų, susijusių su klaidingu Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies taikymu*

1. Šalių argumentai

41. *Maxcom*, Komisija ir Taryba teigia, kad skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktuose pateikti motyvai, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą, yra pateikti teisiškai klaidingai taikant Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

42. Pirma, *Maxcom* kaltina Bendrąjį Teismą akivaizdžiai klaidingai taikius Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį, nes jis nusprendė, kad Taryba negalėjo padaryti išvados dėl *City Cycle* vykdyto perkrovimo, remdamasi tuo, kad ji nebuvo tikra gamintoja iš Šri Lankos ir nevykdė surinkimo operacijų viršijant šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas. Todėl, *Maxcom* nuomone, Teisingumo Teismas turėtų panaikinti Bendrojo Teismo išvadas, susijusias su pirmojo pagrindo antra dalimi.

24 — 2008 m. liepos 1 d. Sprendimas *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.* (C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 67 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

25 — Be kita ko, žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Italija / Komisija* (C-298/00 P, EU:C:2004:240, 35 punktas) ir 2009 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartį *Cheminova ir kt. / Komisija* [C-60/08 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2009:181, 31 punktas].

26 — Žr. 1993 m. kovo 24 d. Sprendimą *CIRFS ir kt. / Komisija* (C-313/90, EU:C:1993:111, 23 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Šiuo klausimu reikia priminti, jog Procedūros reglamento 150 straipsnyje patikslinta, kad Teisingumo Teismas gali bet kada savo iniciatyva nuspręsti priimti sprendimą dėl su viešąja tvarka susijusių nepriimtinumo pagrindų. Be to, pagal nuo šiol jau nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teismas turi savo iniciatyva iškelti viešosios tvarkos pagrindus [be kita ko, žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Komisija / Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktas); 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimą *KME Germany ir kt. / Komisija* (C-272/09 P, EU:C:2011:810) ir 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Siemens / Komisija* (C-239/11 P, C-489/11 P ir C-498/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:866, 321 punktas). Šiuo klausimu taip pat žr. generalinio advokato Y. Bot išvadą byloje *Philips Lighting Poland ir Philips Lighting / Taryba* (C-511/13 P, EU:C:2015:206, 56 punktas).

27 — Šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimą *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 30 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Dėl teismo praktikos, susijusios su teise pareikšti ieškinį dėl sprendimų dėl antidempingo priemonių apskritai, apžvalgos žr. generalinio advokato Y. Bot išvados byloje *Philips Lighting Poland ir Philips Lighting / Taryba* (C-511/13 P, EU:C:2015:206) 92 ir paskesnius punktus.

43. Pirma, *Maxcom* teigimu, skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktuose pateiktas vertinimas yra grindžiamas iš esmės klaidingu Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies suvokimu ir *City Cycle* atsilyginama už tai, kad per tyrimą ji pateikė neišsamią, prieštaringą ir nepatikrinamą informaciją. Pagal šio straipsnio formuluotę perkrovimo operacijų vykdymą tokiomis sąlygomis, kaip šioje byloje, kai *City Cycle* importavo Kinijos kilmės detales ir eksportavo dviračius į Sąjungą, buvo galima konstatuoti neįrodžius, kad ji yra gamintoja ar kad jos surinkimo operacijos viršija Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytas ribas. Be to, Bendrojo Teismo vertinimas neatitiko nei Pagrindinio reglamento tikslo, t. y. apsaugoti Sąjungos pramonę nuo trečiųjų šalių dempinguojamo importo, nei nusistovėjusios teismo praktikos, pagal kurią Sąjungos institucijos, atlikdamos antidempingo tyrimus, turi plačią diskreciją.

44. Antra, *Maxcom* nurodo, kad skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktuose padarytoms išvadoms prieštarauja Bendrojo Teismo išvados, susijusios su *City Cycle* ieškinio antruoju pagrindu, kuriose Bendrasis Teismas, pirma, nurodė, kad *City Cycle* pateiktos informacijos nepakanka, ir, antra, atmetė kaltinimą, susijusį su tuo, kad Taryba pažeidė Pagrindinio reglamento 18 straipsnį, proporcingumo principą ir pareigą motyvuoti, kiek tai susiję su *City Cycle* nebendradarbiavimo konstatavimu.

45. Antra, Komisija ir Taryba tvirtina, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas rėmėsi netiesiogine prielaida, jog pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad institucijos įrodytų, kad kiekvienas tiriamos šalies gamintojas ir (arba) eksportuotojas vykdo perkrovimo veiklą. Toks aiškinimas yra klaidingas. Pirma, jis neatitinka pareigos įvertinti Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas šalies, o ne atskirų eksportuotojų lygmeniu. Antra, dėl tokio aiškinimo Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalis netenka prasmės. Trečia, juo sąvoka „vengimo veiksmai“ painiojama su viena iš jos apraiškų, t. y. perkrovimu. Tačiau institucijos neprivalo konkrečiai įrodyti tikslių vengimo veiksmų. Ketvirta, Bendrasis Teismas, vertindamas įvairius pagrindus, prieštaringai aiškino vengimo veiksmų sąvoką.

46. Trečia, *Maxcom*, Komisija ir Taryba teigia, kad Bendrojo Teismo 98 ir 99 punktuose padarytų išvadų teisiškai nepakanka norint konstatuoti Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies pažeidimą. Iš tiesų, nors Taryba padarė teisės klaidą, kaip nurodyta skundžiamame sprendime, konstatuodama, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovimo veiksmuose, ši institucija, remdamasi įrodymais, susijusiais su kitais Šri Lankos gamintojais ir (arba) eksportuotojais ir prekybos pobūdžio pasikeitimu, turėjo teisę padaryti išvadą, kad perkrovimas buvo vykdomas Šri Lankoje. Iš tiesų tai, kad Taryba konstatavo, kad keli nebendradarbiavę gamintojai ir (arba) eksportuotojai Šri Lankoje dalyvavo perkrovimo veiksmuose, išlieka teisiškai reikšminga, net jei vieno iš jų atveju ši išvada būtų pripažinta neteisinga. Pripažindamas, kad konstatavus vieno gamintojo vykdytą perkrovą tampa neteisėti visi duomenys, kuriais buvo grindžiama išvada dėl perkrovimo veiklos vykdymo šalies lygmeniu, Bendrasis Teismas iškreipė ginčijamo reglamento 78 konstatuojamosios dalies prasmę ir pažeidė Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį

47. *City Cycle* ginčija *Maxcom*, Komisijos ir Tarybos argumentus.

2. Vertinimas

a) Teismo praktikoje įtvirtintų principų, susijusių su vengimą reglamentuojančiais Sąjungos teisės aktais, apžvalga

48. Išvados bylose *Chin Haur* 42–54 punktuose išsamiai išanalizavau vengimo srityje taikomus Sąjungos tesės aktus, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo praktiką, tad pateikiu nuorodą į ją. Kiek to reikia šioje byloje, pirmiausia tik priminsiu, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga įrodyti vengimą, o konkrečiau – visas keturias sudedamąsias jo dalis, nurodytas Pagrindinio reglamento

13 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje ir paminėtas šios išvados 5 punkte, tenka institucijoms [28].

49. Be to, minėtoje išvadoje pažymėjau, jog iš vengimo srityje taikomų Sąjungos teisės aktų logikos ir sistemos matyti, kad analize, skirta patikrinti, ar įvykdytos Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje numatytos keturios sąlygos, siekiama įrodyti vengimo tyrimo objektu esančios *šalies lygmeniu*. Tačiau į konkrečią *pavienių gamintojų ir (arba) eksportuotojų* padėtį atsižvelgiama atliekant analizę pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį [29].

50. Toje pat išvadoje pažymėjau, jog iš sprendimų *Simon, Evers & Co.* [30] ir *APEX* [31] matyti, kad jeigu atsisako bendradarbiauti visos vengimo tyrimu suinteresuotos šalys, vengimo įrodymų, kurių institucijos turi pateikti, apimtis yra akivaizdžiai sušvelninama. Teisingumo Teismas pripažino tokį sušvelninimą, atsižvelgdamas į Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 6 dalyse numatytą galimybę net ir galutines išvadas patvirtinti turimais duomenimis ir nebendradarbiaujančią arba tik iš dalies bendradarbiaujančią šalį vertinti mažiau palankiai nei tuo atveju, jeigu ji būtų bendradarbiavusi. Taigi tokiais atvejais institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais, kurie padėtų konstatuoti vengimą, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį [32].

51. Tuose pačiuose sprendimuose Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino nustatyti prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotųjų ar susijusių šalių nebendradarbiavimo spręsti apie vengimą, taigi atleidžiančios Sąjungos institucijas nuo bet kokių įrodinėjimo reikalavimų [33].

52. Išvados bylose *Chin Haur* 69 punkte taip pat laikiausi nuomonės, kad loginis pagrindas, kuriuo Teisingumo Teismas grindė savo aiškinimą sprendimuose *Simon, Evers & Co.* ir *APEX*, kai nebuvo visiškai bendradarbiaujama, t. y. reikalavimas nepakenkti Sąjungos prekybos apsaugos priemonių veiksmingumui [34], vienodai taikomas ir tuo atveju, kai suinteresuotosios įmonės, kurios nebendradarbiavo per tyrimą, yra didžiausios nagrinėjamo produkto importuotojos į Sąjungą.

53. Taigi, mano nuomone, ši teismo praktika taikytina tokiu atveju, kaip nagrinėjamasis šioje byloje, kai per vengimo tyrimą tikrai bendradarbiavę gamintojai ir (arba) eksportuotojai importuoja tik 25 % visų atitinkamų Šri Lankos produktų į Sąjungą [35]. Taigi tuo atveju, kai nebendradarbiavimo lygis yra toks didelis, mano nuomone, institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais siekiant pakankamai teisiškai įrodyti vengimą sudarančius požymius ir, kalbant konkrečiau, tai, kad prekybos pobūdžio pasikeitimą lemia vengimo veiksmai [36].

b) Dėl Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies pažeidimo

54. Šioje byloje skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas pripažino pagrįsta *City Cycle* ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį, susijusią su Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies ir 18 straipsnio 1 dalies pažeidimais. Taigi, nors reikšminguose skundžiamo sprendimo punktuose Bendrasis Teismas aiškiai nenurodė, kokias ginčijamo reglamento nuostatas, jo nuomone, pažeidė Taryba, Bendrasis Teismas šio reglamento panaikinimą neabejotinai grindė šių nuostatų pažeidimu.

28 — Žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 punktas) ir išvados bylose *Chin Haur* 45 punktą.

29 — Žr. išvados bylose *Chin Haur* 46–48 punktus.

30 — 2014 m. rugsėjo 4 d. sprendimas (C-21/13, EU:C:2014:2154).

31 — 2015 m. gruodžio 17 d. sprendimas (C-371/14, EU:C:2015:828).

32 — Žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 30–37 punktai) ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *APEX* (C-371/14, EU:C:2015:828, 62–69 punktai); žr. mano išvados bylose *Chin Haur* 49, 50 ir 52 punktus.

33 — Žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 punktas) ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *APEX* (C-371/14, EU:C:2015:828, 68 punktas); žr. mano išvados bylose *Chin Haur* 51 punktą.

34 — Žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 punktas) ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *APEX* (C-371/14, EU:C:2015:828, 69 punktas).

35 — Šie duomenys matyti ne iš ginčijamo reglamento, o pateikti Komisijos per posėdį.

36 — Žr. išvados bylose *Chin Haur* 69 punktą.

55. Kalbant konkrečiau, skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Taryba neturi jokių duomenų, kurie ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje leistų padaryti aiškią išvadą, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovimo operacijose.

56. Kaip matyti iš šios išvados 13 punkto, ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje Taryba padarė išvadą, kad per tyrimą nebendradarbiavusių gamintojų ir (arba) eksportuotojų eksportas gali būti *laikomas* perkrovimo veikla, remiantis dviem elementais: pirma, išvada dėl Šri Lankos ir Sąjungos tarpusavio prekybos pobūdžio pasikeitimo ir, antra, tuo, kad „ne visi Šri Lankos gamintojai ir (arba) eksportuotojai pranešė apie save ir bendradarbiavo“. Remdamasi vienintele išvada ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje Taryba to paties reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje pripažino, jog „patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Šri Lankoje“.

57. Vertindamas minėtas 78 ir 79 konstatuojamąsias dalis norėčiau pateikti du argumentus.

58. Pirma, konstatuoju, kad, skirtingai, nei tai padarė tame pačiame reglamente dėl Indonezijos (bylose, susijusiose su *Chin Haur*, nagrinėtos šalies), Šri Lankos atveju Taryba nesirėmė nuomone dėl pavienio gamintojo, kad padarytų išvadą dėl perkrovimo veiksmų šalies lygmeniu, kaip tai nurodyta Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje [37].

59. Iš tiesų ginčijamo sprendimo 78 konstatuojamojoje dalyje nėra jokios aiškios išvados, kaip antai tokios, kuri padaryta to paties reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje, kad atlikusi individualią analizę Taryba konstatavo, jog konkreti bendrovė dalyvavo vengimo veiksmuose dėl perkrovimo operacijų [38]. Minėtoje 78 konstatuojamojoje dalyje šios operacijos tik *priskiriamos* nebendradarbiavusioms įmonėms, ir Taryba apie jų buvimą sprendė iš dviejų šios išvados 56 punkte nurodytų aspektų: pirma, išvados dėl prekybos pobūdžio pasikeitimo ir, antra, Šri Lankos gamintojų ir (arba) eksportuotojų daugumos nebendradarbiavimo.

60. Vis dėlto, antra, reikia konstatuoti, kad šie du aspektai, kuriais Taryba grindė savo išvadą, nei atskirai, nei kartu neleidžia konstatuoti nei pavienio subjekto dalyvavimo atliekant vengimo veiksmus, konkrečiai – perkrovimo operacijose, nei tokių veiksmų vykdymo šalies lygmeniu. Taigi Taryba negalėjo konstatuoti, kad įrodyta antroji vengimo sąlyga, t. y. kad prekybos pobūdis pasikeitė dėl praktikos, procesų ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi arba pateisinančiomis ekonominėmis aplinkybėmis, remiantis vien šiais dviem aspektais [39].

61. Iš tiesų pirmasis iš šių dviejų aspektų, t. y. prekybos pobūdžio pasikeitimas, yra ne kas kita kaip pirmoji vengimo konstatavimo sąlyga. Taigi paties šio aspekto negalima laikyti antrosios iš šių sąlygų buvimo įrodymu, nes institucijos turi įrodyti, kad yra įvykdytos visos vengimui konstatuoti būtinos sąlygos [40].

62. Kalbant apie antrąjį iš šių dviejų aspektų, t. y. gamintojų ir (arba) eksportuotojų, į Sąjungą eksportavusių 75 % prekių, nebendradarbiavimą, iš šios išvados 51 punkte nurodytos teismo praktikos darytina išvada, kad pats nebendradarbiavimas, nesant jokių kitų aspektų, negali leisti preziumuoti vengimo. Todėl Taryba negali vien iš gamintojų ir (arba) eksportuotojų dalies, nors jų buvo dauguma, nebendradarbiavimo tiesiogiai spręsti, kad jie dalyvavo atlikdami vengimo veiksmus.

37 — Žr. šios išvados 49 punktą.

38 — Žr. ginčijamo reglamento 62 ir 64 konstatuojamąsias dalis ir išvados bylose *Chin Haur* 56, 57 ir 75 punktus.

39 — Šiuo klausimu taip pat žr. išvados bylose *Chin Haur* 87 punkte pateiktą analizę.

40 — Žr. šios išvados 48 punktą ir 28 išnašos nuorodas.

63. Žinoma, kaip matyti iš šios išvados 50, 52 ir 53 punktų, tokiu atveju, kaip nagrinėjamasis šioje byloje, kai suinteresuotosios šalys, kurios nebendradarbiavo per tyrimą, importavo daugiausia nagrinėjamų produktų į Sąjungą, institucijoms tenkanti pareiga įrodyti vengimą yra akivaizdžiai sušvelninama. Tačiau nors tokiomis aplinkybėmis institucijoms nebūtina įrodyti konkrečių vengimo veiksmų, jos turi turėti bent jau kai kuriuos duomenis, kurie rodytų tokius veiksmus [41].

64. Nagrinėjamu atveju nei iš ginčijamo reglamento, nei iš bylos medžiagos nematyti, kad, išskyrus ginčijamo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje minėtus du aspektus (prekybos pobūdžio pasikeitimas ir nebendradarbiavimas), institucijos būtų turėjusios kitus duomenis, kurie rodytų vengimo veiksmus ir, be kita ko, perkrovimo operacijas. Atvirkščiai, paklausta Teisingumo Teismo per posėdį Komisija aiškiai patvirtino, kad institucijos, konstatuodamos vengimo veiksmus Šri Lankos lygmeniu, rėmėsi tik šiais dviem aspektais.

65. Manau, šiomis aplinkybėmis *Maxcom*, Komisija ir Taryba negali pagrįstai kaltinti Bendrojo Teismo padarius teisės klaidą, kai jis konstatavo, kad Taryba pažeidė Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį, ir dėl šios priežasties panaikino ginčijamą reglamentą.

66. Šios išvados nepaneigia įvairūs apeliaciniuose skunduose pateikti argumentai.

67. Pirma, *Maxcom* nurodo, jog tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, galima daryti išvadą, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovimo operacijose. Tačiau šiuo klausimu šios išvados 58 ir 59 punktuose pažymėjau, kad, priešingai nei Indonezijos atveju, Šri Lankos atveju Taryba negrindė išvados, susijusios su vengimo veiksmais šalies lygmeniu, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies trečią sakinį (būtent perkrovimo operacijų vykdymas Šri Lankoje), atskira išvada dėl konkretaus gamintojo ir (arba) eksportuotojo (konkrečiai – *City Cycle*). Taryba apie šių veiksmų vykdymą tiesiog sprendė iš šios išvados 56 ir 59 punktuose nurodytų dviejų aspektų, tačiau vien jie, kaip buvo nurodyta, neleido pagrįsti tokios išvados. Taigi darytina išvada, jog net darant prielaidą, kad, remiantis turima bylos medžiaga, teoriškai būtų buvę įmanoma konstatuoti *City Cycle* dalyvavimą perkrovimo operacijose, Taryba šiuo konstatavimu negrindė savo išvados dėl vengimo veiksmų šalies lygmeniu. Šiomis aplinkybėmis, kadangi Tarybos išvada nebuvo grindžiama aspektais, kurių būtų pakakę šiai jos išvadai patvirtinti, Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad jis konstatavo, kad ši institucija pažeidė Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

68. *Maxcom* dar pateikia argumentus dėl tariamų prieštaravimų skundžiamame sprendime [42]. Vis dėlto šiuo klausimu pažymiu, jog tai, kad *City Cycle* per tyrimą pateiktos informacijos nepakako ir ji nerodė tikro bendradarbiavimo, todėl Bendrasis Teismas pritarė Tarybai, atmetusiai *City Cycle* prašymą netaikyti priemonių pagal Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį, niekaip neprieštarauja šios išvados 60–65 punktuose padarytai išvadai, jog Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, konstatavęs, kad Taryba pažeidė Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį [43].

69. Antra, kalbant apie šios išvados 45 punkte apibendrintus Komisijos ir Tarybos argumentus, prieš juos atmetant pakanka pažymėti, kad jie yra grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu, taigi ir klaidinga prielaida. Iš tiesų nė viename to sprendimo punkte Bendrasis Teismas nenusprendė, jog institucijos turi pozityviai įrodyti, kad kiekvienas pavienis gamintojas ir (arba) eksportuotojas dalyvauja perkrovimo operacijose.

41 — Šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 53 punktas), o išsamiau – išvados bylose *Chin Haur* 70 ir 71 punktus.

42 — Žr. šios išvados 44 punktą.

43 — Dėl Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 ir 4 dalių santykio žr. šios išvados 49 punktą. Taip pat žr. išvados bylose *Chin Haur* 48 punktą ir 36 išnašą.

70. Trečia, kalbant apie šios išvados 46 punkte apibendrintus kaltinimus, kuriais ginčijamas Bendrojo Teismo išvadų pakankamumas ginčijamam reglamentui panaikinti, iš šios išvados 60–65 punkte pateiktų argumentų darytina išvada, kad juos reikia atmesti.

71. Atsižvelgdamas į pirma pateiktus argumentus, laikausi nuomonės, kad *Maxcom*, Komisijos ir Tarybos pateiktus pagrindus, susijusius su tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį, reikia atmesti.

C – *Dėl pagrindų, susijusių su motyvavimo stoka, prieštaringais motyvais ir faktinių aplinkybių iškraipymu*

1. Šalių argumentai

72. Atitinkamai trečiajame ir antrajame pagrinduose Komisija ir Taryba ginčija skundžiamo sprendimo motyvus. Taryba taip pat teigia, kad buvo iškraipytos faktinės aplinkybės.

73. Pirma, institucijos teigia, kad skundžiamame sprendime nepaaiškinta, kodėl Taryba pažeidė Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Pirmiausia, skundžiamame sprendime nenurodyta, ar Tarybos padaryta klaida yra paprasta, ar akivaizdi vertinimo klaida. Antra, Bendrasis Teismas nepaaiškino, kodėl jo turimi įrodymai, įskaitant turimus duomenis, neleido padaryti išvados, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovimo veiksmuose.

74. Antra, Komisija laikosi nuomonės, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra prieštaringi. Šiuo klausimu ši institucija pažymi, jog iš skundžiamo sprendimo 97 punkto matyti, kad *City Cycle* pateikti įrodymai neleido įrodyti, kad būtent ji yra Šri Lankos kilmės eksportuotoja ar atitinka Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje numatytus kriterijus. Komisijai kyla klausimas, kaip šie įrodymai, jeigu jie rodo, kad *City Cycle* dalyvauja vengimo veiksmuose dėl surinkimo veiklos, galėjo neįrodyti, kad ji taip pat dalyvauja perkrovimo operacijose.

75. Taryba subsidiariai nurodo, kad Bendrasis Teismas iškraipė nustatytas faktines aplinkybes. Pirma, kadangi perkrovimas buvo tinkamai įrodytas šalies lygmeniu ir kadangi *City Cycle* pateiktas prašymas netaikyti priemonių buvo nepagrįstas, Taryba laikosi nuomonės, jog Bendrasis Teismas iš faktinių aplinkybių galėjo padaryti vienintelę išvadą – kad *City Cycle* dalyvavo perkrovimo operacijose. Priėjęs prie kitokios išvados, Bendrasis Teismas iškraipė faktus. Antra, šį iškraipymą taip pat lėmė skundžiamo sprendimo išvados, susijusios su *City Cycle* prašymu netaikyti priemonių, todėl negali būti, kad ji atitiko sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, kad dėl surinkimo tiriamoje šalyje produktai įgytų vietos kilmę.

2. Vertinimas

76. Pirma, kalbant apie kaltinimus, susijusius su motyvavimo stoka, reikia priminti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką sprendimo motyvuose turi būti pateikiami aiškūs ir nedviprasmiški Bendrojo Teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto sprendimo pagrindimu, o Teisingumo Teismas – vykdyti jo teisminę kontrolę. Pareiga motyvuoti, tenkanti Bendrajam Teismui pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą, yra įvykdyta, jeigu motyvai yra numanomi, su sąlyga, kad jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti savo kontrolę [44].

44 — Šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2014 m. balandžio 10 d. Sprendimą *Areva ir kt. / Komisija* (C-247/11 P ir C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54 ir 55 punktai).

77. Tačiau iš šios išvados 54 ir 55 punktų matyti, kad nors Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime išsamiai nepateikė motyvų, kuriais remdamasis nusprendė iš dalies panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su *City Cycle*, apie šį motyvavimą galima vienareikšmiai spręsti iš šio jo sprendimo, todėl Teisingumo Teismas gali atlikti savo kontrolę. Taigi manau, kad šiuo požiūriu skundžiamo sprendimo negalima laikyti nepakankamai motyvuotu.

78. Kalbant apie kitus kaltinimus, pirma, kaltinimą, susijusį su tuo, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, nes jame nepaaiškinama, ar Tarybos padaryta klaida yra paprasta, ar akivaizdi vertinimo klaida, mano nuomone, jo negalima pripažinti pagrįstu. Iš tiesų, nors tikrai pageidautina, kad Bendrasis Teismas savo sprendimuose nurodytų taikomą teisminės kontrolės kriterijų, sprendimo negalima laikyti nepakankamai motyvuotu vien todėl, kad Bendrasis Teismas jame aiškiai nenurodė savo taikyto teisminės kontrolės kriterijaus. Kadangi institucijos neginčijo klaidingo teisminės kontrolės kriterijaus taikymo iš esmės ir pateikė savo kaltinimus tik dėl motyvavimo stokos [45], klausimas, ar šis kriterijus, kuris buvo konkrečiai taikomas skundžiamame sprendime, buvo klaidingas, ar ne, nėra šių apeliacinių skundų dalykas.

79. Antra, kalbant apie kaltinimą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas nepaaiškino, kodėl jam pateikti įrodymai, įskaitant turimus duomenis, neleido padaryti išvados, kad *City Cycle* dalyvavo perkrovimo veikloje, pažymėtina, kad jo taip pat negalima pripažinti pagrįstu. Iš tiesų iš teismo praktikos matyti, kad Teisingumo Teismas neturi reikalauti iš Bendrojo Teismo, kad šis motyvuotų kiekvieną savo vieno, o ne kito įrodymo pasirinkimą, kai grindžia savo sprendimą. Priešingas sprendimas dar kartą reikštų, kad Teisingumo Teismas pakeičia Bendrojo Teismo vertinimą savuoju, o tai nepriklauso jo kompetencijai [46].

80. Antra, dėl kaltinimo, susijusio su prieštaringais motyvais, manau, kad jis grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tiesų skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas tikrai nenurodė, jog *Chin Haur* pateikti įrodymai patvirtino, kad ji atliko vengimo veiksmus, vykdydama surinkimo veiklą.

81. Trečia, kalbant apie Tarybos kaltinimus, susijusius su faktinių aplinkybių iškraipymu, reikia priminti, kad pagal teismo praktiką šis iškraipymas turi būti akivaizdus iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo vertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų [47].

82. Visi Tarybos argumentai grindžiami prielaida, kad perkrovimo operacijų vykdymas šalies lygmeniu, kaip nurodyta Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, buvo įrodytas. Vis dėlto iš šios išvados 60–65 punktų matyti, jog, mano nuomone, Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad taip nėra. Remiantis tuo darytina išvada, kad Tarybos kaltinimas grindžiamas klaidinga prielaida. Todėl, priešingai, nei teigia Taryba, Bendrasis Teismas neiškraipė faktinių aplinkybių.

45 — Pateikdama antrąjį pagrindą, susijusį su Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies taikymo klaidomis, Komisija, nurodžiusi, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su priežastimis, dėl kurių ginčijamu sprendimu pažeista ši nuostata, laiko teisės klaida tai, kad „skundžiamame sprendime nepaminėtas pats teisminės kontrolės kriterijus ir visų pirma nepatikslinama, ar Taryba padarė paprastą, ar akivaizdžią vertinimo klaidą“. Tačiau šiomis aplinkybėmis Komisija dėl šio kaltinimo nepateikia jokių argumentų ir „dėl išsamesnės analizės“ tik daro aiškią nuorodą į savo antrąjį pagrindą, susijusį su nepakankamu motyvavimu. Reikia pripažinti, jog vien Bendrojo Teismo taikyto teisminės kontrolės kriterijaus nepaminėjimo laikymo teisės klaida, šio vertinimo nepagrindžiant jokiu argumentu ar paaiškinimu, išskyrus bendrą nuorodą į su nepakankamu motyvavimu susijusį pagrindą, negalima aiškinti kaip atskiro kaltinimo, susijusio su tuo, kad Bendrasis Teismas viršijo reikalaujamą teisminės kontrolės lygį ir taip pažeidė pagal teismo praktiką institucijoms pripažįstamą diskreciją (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimas *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Šiomis aplinkybėmis šis Komisijos kaltinimas iš esmės sutampa su šiame punkte analizuojamu kaltinimu, susijusiu su motyvavimo stoka. Šiuo klausimu pažymiu, kad iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto matyti, kad apeliantai turi pakankamai išplėtoti argumentus, kuriais jie remiasi, siekdami pagrįsti savo apeliacinius skundus.

46 — Žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimą *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 161 punktas).

47 — Žr. 2016 m. birželio 2 d. Sprendimą *Photo USA Electronic Graphic / Taryba* (C-31/15 P, EU:C:2016:390, 52 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

83. Iš to, kas nurodyta pirma, matyti, kad, mano nuomone, Komisijos apeliacinio skundo byloje C-254/15 P trečiąjį pagrindą ir Tarybos apeliacinio skundo byloje C-260/15 P antrąjį pagrindą reikia atmesti.

84. Šiomis aplinkybėmis manau, kad reikia atmesti visus *Maxcom*, Komisijos ir Tarybos apeliacinius skundus.

VI – **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

85. Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų priima Teisingumo Teismas. Pagal to paties Reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

86. Jeigu Teisingumo Teismas pritars mano vertinimams, susijusiems su trimis sujungtais apeliaciniais skundais, *Maxcom*, Komisija ir Taryba pralaimės apeliacinę bylą. Kadangi *City Cycle* reikalavo iš jų priteisti bylinėjimosi išlaidas, siūlau Teisingumo Teismui iš *Maxcom*, Komisijos ir Tarybos priteisti *City Cycle* pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

VII – **Išvada**

87. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. Atmesti apeliacinius skundus.

2. Priteisti iš *Maxcom Ltd*, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos Tarybos *City Cycle Industries* pirmojoje instancijoje ir šioje byloje patirtas bylinėjimosi išlaidas.